

PROIECT DE LEGE

Privind combaterea exploatării ilicite a locurilor de parcare

Notă de fundamentare – promovarea acestui act normativ este determinată de:

- Creșterea numărului de autovehicule din parcul auto național;
- Faptul că în general, în marile municipii ale țării, în zonele centrale nu există suficiente locuri de parcare;
- Perceperea în mod nelegal, a unor taxe de parcare de către diverse persoane ce nu dețin nicio calitate sau autorizare în acest sens, uneori chiar prin utilizarea unor amenințări, prin ocuparea fără drept a unor locuri de parcare cu diverse obstacole, ori prin folosirea unui limbaj licențios;
- Necesitatea combaterii fenomenului antisocial mai sus descris;
- Necesitatea asigurării unui climat de siguranță pentru populație;
- Necesitatea prevenirii și combaterii exploatării unor locuri de parcare publice în mod ilicit.

Art. 1. Perceperea unei taxe pentru parcare, în orice mod și cu orice titlu, de către o persoană care nu are autorizare în acest sens sau care nu are cel puțin un drept de folosință asupra spațiului respectiv se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 1 an.

Art. 2. Dacă taxa se percepe pentru un spațiu proprietate publică sau privată a statului, a unei unități administrativ teritoriale sau a oricărei persoane juridice care deține în proprietate, administrează sau exploatează bunuri proprietate publică, pedeapsa este închisoarea de la 9 luni la 2 ani.

Art. 3. Prin perceperea unei taxe pentru parcare, în sensul prezentei legi se înțelege:

- (1) Pretinderea ori primirea de bani sau foloase de către o persoană neautorizată, pentru a elibera un spațiu ocupat, în scopul utilizării acestuia ca loc de parcare, indiferent dacă spațiul respectiv are sau nu această destinație;
- (2) Pretinderea ori primirea de bani sau foloase pentru a dirija sau ghida un șofer în vederea parcării unui autovehicul;
- (3) Pretinderea ori primirea de bani sau foloase, de către o persoană neautorizată, pentru a păzi un autovehicul staționar;
- (4) Pretinderea ori primirea de bani sau foloase, pentru a înlesni parcare a unui autovehicul, de către o persoană care și-a însușit fără drept o calitate în acest scop;
- (5) Pretinderea ori primirea de bani sau foloase, pentru a înlesni parcare a unui autovehicul, de către o persoană neautorizată.

Art. 4. (1) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 286/2009, la prima depistare a făptuitorului, chiar în cazul existenței unui concurs de infracțiuni, acesta poate opta în tot cursul urmăririi penale, pentru efectuarea a 50 de zile de activități neremunerate în folosul comunității.

(2) În situația în care opțiunea a fost manifestată, procurorul va fi obligat să dispună renunțarea la urmărirea penală, măsura aplicată fiind cea a prestării unui număr de 50 de zile de activități neremunerate în folosul comunității conform art 318 alin. (3) lit. c) Cod procedură penală. Ordonanța de renunțare la urmărirea penală se înscrie în cazierul judiciar iar banii sau bunurile obținute se confiscă.

(3) În cuprinsul ordonanței de renunțare la urmărirea penală se va specifica faptul că prevederile art. 4 alin. (1) din prezenta lege nu sunt aplicabile decât o singură dată și că i s-a adus la cunoștință făptuitorului că în cazul în care va săvârși din nou aceeași faptă, se va aplica pedeapsa închisorii.

(4) Făptuitorul va avea obligația de a prezenta parchetului care a dispus măsura, dovada îndeplinirii acesteia în termen de 12 luni de la data comunicării ordonanței de renunțare la urmărirea penală.

(5) În situația în care persoana săvârșește din nou o infracțiune prevăzută în prezenta lege, după prima depistare, instanța va pronunța o sentință de condamnare, nefiind aplicabile prevederile art. 80 Cod penal privind renunțarea la aplicarea pedepsei și respectiv ale art. 83 Cod penal privind amânarea aplicării pedepsei.

Art. 5. (1) Determinarea sau înlesnirea săvârșirii faptelor incriminate de prezenta lege ori obținerea de foloase patrimoniale de pe urma acestora de către una sau mai multe persoane se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Dacă determinarea a fost realizată prin constrângere, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă faptele sunt săvârșite față de un minor sau față de o persoană cu dizabilități, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.

Art. 6. Cu excepția situației prevăzute de art. 4 alin. (1) din prezenta lege, atunci când autorul faptei este cunoscut, prevederile art. 318 Cod procedură penală nu sunt aplicabile. Soluția de renunțare la urmărirea penală va putea fi dispusă de procuror doar în condițiile art. 4 alin. (1) din prezenta lege.

Art. 7. Tentativa la infracțiunea prevăzută de art. 5 alin. (2) se pedepsește.

Art. 8. Pe cale de excepție, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial.